

גיליון מס' 49
מומלץ להדפיס את העלון לקראת שבת

מעלות
מרוח ישיבת מעלות
לשולחן השבת
עלון שבועי לבוגרי הישיבה

תחום בוגרים

ראש הישיבה

נקודה מתוך "לחיות עם פרשת השבוע"

ואמונה בעם ישראל, בשייכות של ארץ ישראל אלינו ובקישור אל התורה.
התפקיד שלנו הוא לחשוף את האמונה ולהזכיר שם שמים בכל הדמנות.
אל לנו להתלונן על עם ישראל. עלינו לבקש מהקב"ה שייתן לנו את הדרך ואת השפה לחשוף את האמונה של האנשים.
כשאנו יוצאים ל"פנים אל פנים" - שנמצא את המילים והאותות הנכונים שיחדרו ללב האנשים ויחשפו את האמונה הקיימת שם.

אנו צריכים להבין את כח מעשיו של הקב"ה. כל עוד לא נבין זאת, תעלה השאלה - למה אנחנו ולא הם? למה הארץ שייכת לנו ולא לאויבינו?
האם זכותנו על הארץ נובעת רק מכך שאנו מקימים דמוקרטיה? זה לא מספיק. את זה גם הגויים יודעים לעשות, אולי יותר טוב מאיתנו.

הפרשה מעניקה לנו דרכי התמודדות במציאות החיים שלנו. מול עם ישראל - אנו צריכים לבקש את השפה והדרך כדי לחשוף את האמונה. אנו צריכים להתאמץ לפגוש את האנשים, לדבר בשפה הזו, ולהגיע למצב של "ויאמן העם". כלפי המצב - אנו צריכים להתחזק בהבנה שהתורה היא מרכז החיים. עלינו להבין זאת, לחיות זאת ולדבר על כך כל הזמן. עלינו למצוא דרכים לתרגם את הידיעה הזו לצורת חיים מעשית.

אם נצליח במשימות אלו, נגיע לכך שיציל ה' את עמו, "ויאמן העם", עד לגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

מתוך השיעור שהועבר בי"ח טבת ה'תשע"ו.
השיעור המלא נמצא באתר הישיבה

בפרשת השבוע אנו פוגשים את כניסת ישראל לשעבוד מצרים, ואת הצעדים הראשונים ליציאה ממנו. הדמות המרכזית שמלווה את הפרשה היא משה רבנו. במדרש אנו מוצאים ביקורת על משה רבנו. אילולא דברי חז"ל אין אנו יכולים כלל לדבר על משה רבנו, ואף אחר דברי חז"ל, אין אנו דנים ב"חטאיו" של משה כאילו הם דומים לחטאינו. משה רבנו הוא מעל להשגתנו. אין אנו אלא מנסים ללמוד, לאור דברי חז"ל, הדרכות לחיינו ולמצבנו.

המדרש אומר (שמות רבה פרשה ג', י"ב): "ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי, אותה שעה דבר משה שלא כהוגן. הקב"ה אמר לו: 'ושמעו לקולך', והוא אמר: 'והן לא יאמינו לי, מיד השיבו הקב"ה בשיטתו, נתן לו אותות לפי דבריו, ראה מה כתיב אחריו: 'ויאמר ה' אליו מזה בידך ויאמר מטה', כלומר מזה שבידך אתה צריך ללקות, שאתה מוציא שם רע על בני. הם מאמינים בני מאמינים, מאמינים שנאמר: 'ויאמן העם', בני מאמינים שנאמר (בראשית ט"ו, ו'): 'והאמין בה'".

משה היה אמור לדעת שישראל מאמינים בני מאמינים. יש בלב כל יהודי ניצוץ של אמונה, שגלוי לפני הקב"ה ונסתר מעינינו, אבל אנו יודעים על קיומו. משה היה צריך לבקש מהקב"ה - תן לי את השפה שבעזרתה אחשוף את האמונה שבלב העם. המילים "ויאמן העם", היו נכונות גם לפני האותות. האמונה קיימת בלבם של ישראל, והאותות רק חשפו את האמונה הזו.
הרי ברור היה למשה שישראל ייגאלו, ולא יישארו משועבדים במצרים. צריך למצוא את הדרך לתת להם אמונה בגאולה, ולחזק אותם לקראתה.

אנו חיים בתקופה דומה. כלפי חוץ נראה שהאמונה איננה הצד החזק של עם ישראל. ישנה הרבה כפירה וחוסר אמון

פינת הילדים

חשינות חיפוש כפרשה וברשי"

(לאחר מציאת המושג בקשו בשולחן שבת מאבאמא להרחיב על המושג שמצאתם)

חוצים כלאווה הכא...

3. "עתה תראה" - מה משה כן יראה ומה משה לא יראה?

2. מדוע שעם ישראל יאמין לאות האחרון?

1. מה הפירוש של קשיו? (אונקלוס)

"מה שנקראו ישראל 'צאן', היינו לרמוז כי צריכים לתפוס המידות שאמר התנא יהודה בן תימא: 'הוי עז כנמר וקל כנשר ורץ כצבי וגיבור כארי לעשות רצון אבינו שבשמים'.

והנה ר"ת צבי ארי נמר נשר הוא אותיות צא"ן"

(רבי יוסף חיים מבגדד, "בן איש חי", ספר "בן יהודע", שמות, ד"ה "ומשה היה רועה את צאן יתרו")

